

suhtles vabalt kõigiga, sealhulgas Mäega. Viskab nalja, kindlasti ei ole suu peale kukkunud. Oli teadlik enda ilust, kena, silm säras, pööritas silmi, ei olnud kurb tüüp, vaid pigem selline kallistaja, hästi avatud suhtlemisega. Kui tehti allapoole vööd nalju, siis ei jätnud naine võimalust ise õli tulle visata, lülitus sellesse aktiivselt kaasa, mitte ei läinud ära.

Kui Lisanna oli koos Aivar Mäega, siis mitte ühestki hetkest ei olnud võimalik välja lugeda, et see suhtlus ei meeldinud talle. Ta keerles väga Aivar Mäe ümber ja otsis ülemuse tähelepanu. Naiskolleegid ütlesid, et Lisanna oli nagu kleepekas Aivari küljes. Tema käitumine Aivari suhtes oli familiaarne. Nad suhtlesid omavahel hästi vabalt, soojalt, huumoriga, avatult, kallistasid, kindlasti mitte ebasüüdselt.

Ka ohver ise rääkis, et tema suhtlus Aivar Mäega ei olnud ametlik. Mehe kaitsja küsimusele, kas tema suhtlus Aivar Mäega oli flirtiv, vastas ta, et tema meelest mitte.

Kohtunik Olentšenko märkis, et selline vastus ei ole resolootne ning annab aluse väita, et naine suhtles Aivar Mäega vabalt, mitteametlikult ning isegi flirtivalt.

Ta lisas: „Sellest lähtuvalt mõjuvad usutavalt ka Aivar Mäe enda ütlused, et nad said Lisannaga väga hästi läbi ning naine hüppas talle ikka ise kaela.“

Lisanna tumedam pool

Tunnistajad iseloomustasid Lisanna ka konfliktse ja isegi pahatahtlikuna. Nii tõi üks tunnistaja esile, et ta algatas konflikte, sest tema arvates ei viitsinud osakonnajuhatajad tööd teha ja kogu töö pandi tema õlgadele. Inimesed kuulsid pealt, kuidas ta pärast esimest kohtumist uue osakonnajuhatajaga rääkis, milline on nende strateegia ja taktika, et sellest inimesest lahti saada. Teadmata üldse, milline see uus inimene on. Tunnistaja selgitas, et naine suutis osakonna enda selja teha saada ning osakonnajuhataja elu tehti põrguks.

Samuti rääkis tunnistaja, et Lisanna on teisel põlvkonnast, kus ühel päeval lepitakse kokku, et ärme täna selle kolmandaga räägi, et vaatame, kuidas viimane käitub. Tunnistaja nimetas sellist käitumist inimkatsete tegemiseks ja lisas, et kui näiteks lähim kolleeg otsustab, et ta nüüd minuga kaks nädalat ei räägi, siis arvatavasti mõjub see üsna hävitavalt. Ta lisas, et tehti ka nii, et kui see inimene läks ruumi, siis need kaks tõusid püsti ja läksid ruumist välja, kui inimene lahkus ruumist, tulid need kaks tagasi ja hakkasid tööd tegema. Tunnistaja nimetas seda töökiusamiseks.

Naine oskas kolleegide elu põrguks teha

Veel neli tunnistajat teatasid, et Lisanna suhtus halvasti turundusosakonna juhtidesse ja püüdis neist lahti saada. Konfliktset käitumist

FOTO KIUR KAASIK

enda suhtes tajus ka tunnistajana esinenud viimane turundusjuht.

Kolm tunnistajat märkisid, et tema lahkumise järel paranes olukord tööl.

Tunnistajad märkisid, et ta ei olnud kõige parema iseloomuga ning temaga koostöö oli väga keeruline tervel osakonnal, sest ta pidas enast teistest targemaks ja andis sellest ka igal võimalusel märku. Ta jättis ebaküpse mulje, läks tihti endast välja ja tegi lihtsatest töömuredest suure draama. Rääkis inimestest seljataga halvasti.

Konflikte turundusosakonna juhtidega kinnitas ka Aivar Mäe.

Miks selline tugev inimene enda eest ei seisnud?

Kohtunik Olentšenko teatas, et need kirjeldused viitavad tugevale ja enesekindlale isiksusele. „Kohtul puuduvad tõendid, mis osundaksid Lisannale kui töökohal kannatusi taluvaldele isikule, kes kardab enda töökoha pärast ning ei julge seetõttu abi otsida,“ leidis kohtunik. „Kuigi Lisanna töötas Aivar Mäe alluvuses, ei kahtle kohus, et olukorras, kus Aivar Mäe käitumine oleks talle vastumeelne olnud, oleks ta julgenud sellele ka koheselt reageerida, andes sellest piisava resolutsusega teada Aivar Mäele endale ning vajadusel pöördunud kas töökeskkonna nõukokku, personaliosakonda vms.“

Puuduvad andmed, et naine vajas abi või otsis seda. Kohtunik teatas, et „üllatuslikult ei pöördunud Lisanna ka politsei poole, vaid avaldas juhtunu hoopis ajakirjanikule. See asjaolu ning tunnistajate kirjeldused isikuomaduste ja käitumise kohta (näiteks Lisanna keerles ise ümber Aivar Mäe, otsis tähelepanu, teda kutsuti seetõttu kleepekaks, ta lubas endale väga vaba suhtlust Aivariga jms) ei veena kohut, et Aivar Mäe käitumine oleks olnud Lisannale vastuvõetamatu, st tahtvastane. Pigem saab esitatud tõendite pinnalt järeldada, et Aivar Mäe ja Lisanna tegid vastastikku nalja, nende suhtlus oli sõbralik ja avatud

ning selliselt käitus Aivar Mäe ka mitmete teiste kolleegidega.“

Lisanna rõõmsameelsus jätkus ka pärast „ahistamist“

Kohtunik märkis, et kuigi Lisanna teatas istungil, et Mäe naljad olid talle ebameeldivad ja alandasid teda (näiteks ütles Aivar Mäe telemaja grimmitoia ees, et unustas oma käekella naise öökapi või hambaharja tema vannituppa), siis tunnistajate ütlused sellist seisukohta ei toeta. Tunnistajad märkisid, et kui tehti allapoole vööd nalju, siis naine lülitus neisse aktiivselt, ta polnud suu peale kukkunud ja isegi nn hambaharja-nali teinud talle nalja. Ka 6. augusti koosolekul juhtunud n-ö kaeluse intsidendi ainus tunnistaja rääkis, et ta ei arvanud, et see oli ahistav ja sellest kasvab suur teema.

Kokkuvõttes ei suutnud naine veenda kohut, et Aivar Mäe alandas tema inimväarikust. „Juhul, kui töökeskkonnas leiaks aset isikut alandav tegevus, oleks isiku käitumine teda alandava või teda muudu halvasti kohtleva isiku suhtes eelkõige tõrjuv ning see ei jääks märkamata ka kolleegidele,“ seisab otsuses. „Kohtu hinnangul oleks loogiline, et sellises olukorras püüaks isik teda alandavat isikut vältida, tema enda käitumine sellise isikuga oleks alati ametlik ja korrektne ning ta ei läheks kaasa teda alandava isiku naljadega.“

Tunnistajatele ei meenunud, et Lisanna oleks mingil perioodil olnud suhtlemises Aivar Mäega kuidagi jahedam või teistsugune. Ta ei kurtanud ka ülemuse käitumise üle, vaid jätkas endiselt tohutult positiivselt, hästi optimistlikult ja rõõmsameelselt.

EDUKAS: Aivar Mäele tõi võidu kogunud vandeadvokaat Paul Keres.

„Aivar Mäe käitumine osundab tegevusele, mida ei pea aktsepteerima, mis on kohatu ning mis ei pruugi tunduda sugugi naljakas isikule, keda taoline tegevus isiklikult puudutab.“

Kohtu hinnang Estonia direktori „naljadele“

Ikka lõppesid tema meilid Aivarile sõnadega „musi-kalli-õhupalid“. Isegi pärast väidetavaid intsidente suhtles ta sama vabalt edasi, alustades kirja Aivarile sõnaga „Tsauki!“ ning lõpetas teksti naerunäo emotikoniga. Kohtuniku hinnangul ei oleks selline kirjastiil „kohane olukorras, kus kirja adressaat oleks kirja saatjat oma käitumisega varasemalt kuidagi solvanud või tema inimväarikust alandanud. Nii saab kirjutada vaid isik, kelle läbisaamine kirja saajaga on jätkuvalt sõbralik ja hea ning kes ei pea kartma kirja saajast lähtuvat võimalikku negatiivsust või pahatahtlikkust.“

Skandaalini viis solvumine ülemuse peale?

Usutavalt ei mõjunud ka naise jutt, et ta andis lahkumisavalduse, kuna ei tahtnud töötada keskkonnas, kus oleks justkui tavaline, et Aivar Mäe kukub koridoris tema peale ja katsub tema rindu, ning Mäe palunud tal pärast lahkumisavalduse andmist töötamist jätkata.

Tunnistajate väitel oli asi teistsugune. Et Lisanna andis lahkumisavaldusi sisse mitu korda ja kui Aivar Mäe selle lõpuks rahuldus, hakkas naine nutma ja kurtis, et ta kunagi ei uskunud, et ülemus seda teeb. Et lahkumine oli seotud asjaoluga, et naine tahtis ühest kolleegist lahti saada, kuid Mäe keeldus tole vallandamisest.

Ühe tunnistaja sõnul rääkis Lisanna, et kavatseb Estonias toimunud kõneleda ajakirjandusele.

Selle kõige põhjal teatas kohtunik Olentšenko, et „Lisanna oli Aivar Mäe peale solvunud, mistõttu julge ja enesekindla naisena soovis ta avalikkusele näidata ka Aivar Mäe teistsugust palet, avades tema soovi ja taht jagada tihti kallistusi ning aeg-ajalt kohatuid nalju teha. Küll aga jättis naine avaldamata, et ka tema enda käitumine suhtluses Aivar Mäega oli familiaarne, ülemelik ja lõbus ning seda koos kohatute naljadega, mis antud juhul välistab ka seksuaalse ahistamise koosseisu omistamise Aivar Mäele.“ Seksuaalne ahistamine puudus ja trahv läks tühistamisele.

Neist juttudest võis leida kinnitust, et Estonia direktor alandas kohati naiskolleege, tegi kohatuid seksuaalseid kommentaare ning välisatunud polnud käperdamine. Nii kirjutas suvel ka Eesti Ekspress.

Mis saab edasi?

Politsei peab järgmise nädala teisipäevaks teatama, kas ta kaebab asja edasi. Kui ta teeb seda, siis on kaebuse esitamiseks aega 30 päeva - selle ajavõtt hakkas tiksuma kolmapäeval, kui kohtunik Olentšenko oma otsuse teatavaks tegi.

Eestlastel tasub aga juhtumist õppida seda, et ahistamise korral maksab reageerida kohe, mitte pikka aega venitada, kui üksikasjad on ununenud. Ajakirjandusse pöördumine on mõistlik, kuid politseisse pöördumine vajalik.